

Jaross-Milotay akolba. 1914 világterrorizáló szelleme ma statáriumot tart 1789 felett. Temetik, földelik a magyar jakobinusokat Bacsányitól Adyig. És ezt a műveletet magyar feltámadásnak nevezik. Ki mai magyar tud elképzelni feltámadást Ady nélkül, 1789 háború előtti utolsó magyar stafétája nélkül?! Ady volt a nagy hitető: „végre befűthet a mi kis stációnkra is az eddig csak stafétákat küldő szent francia forradalom“. A dévényi új idők dalai, 1789 dalai voltak, a soha végig nem énekelt, ki nem dalolt dalok. Ady addig dalolta, míg fel nem engedett a közöny és harc indult körötte, miatta, mellette és kísértett Dózsa, álmódott a proletár, fészket, célt lelt az értelem, szláv, román, magyar bánat egygyé készült, de az utolsó staféta egy szép nap különös nyáréjszákára döbbsent. 1789 utját végzetesen elrekesztette 1914 és Ady fejezetzárón, történelmet összegezón hagyta ránk utolsó üzenetét, végzetes igazát:

*Baljóslatu bús nép a magyar.
Forradalomban élt s ránk hozták
Gyógyítónak a Háborút, a Rémet
Sirjukban is megátkozott gazok.*

Add tovább... Oh add tovább az igazságot a manak, amikor ez a gyógy mód már vallás és forradalom, erkölcs és szellem, törvény és világnézet, hurrá és megváltás!

BERT BRECHT: AMA NAPON SZEPTEMBER KÉK HAVÁBAN...

Fordította: FALUDY GYÖRGY

*Ama napon szeptember kék havában
csendesesen egy kis szilvafa alatt
úgy tartottam kezemben őt, a sápadt
szerelmet, mint legszebbik álmomat,
bámulva azt a messze-messze felhőt,
mélyet felettünk úsztatott a menybolt:
fehéren szállt és végtelen magasan,
s mikor megint az égre néztem, nem volt.*

*Ama nap óta hónapok és holdak
eveztek el fakón és mereven,
a szilvafákat rég a tűzre dobták,
s ha megkérdeznél: hol a szerelóm?
azt válaszolnám: nem emlékszem rája,
csak azt sejttem: rég volt, sok év előtt,
de arcát, lám, azt már csak elfeledtem,
s csak azt tudom, hogy megcsókoltam őt.*

*És azt a csókot is feledtem volna,
ha az a felhő nem lett volna ott:
de azt nem tudtam s nem tudom feledni,
olyan fehér volt, olyan fenn uszott.
A szilva már talán megint virágozik
és az a lány már hitveságyból kél fel:
de a felhő csak egy percig virágozott,
s mikor felnéztem, továtúnt a széllel.*